

RULLNING, f. 2. 1) Se *Rullande*. — 2) (sjöt.) Ett fartygs sidorörelse under rum seglats.

RULLSAX, f. 2. Se *Rundsax*.

RULLSIKT, m. 3. Ett slags sikt, som vrider sig omkring sin axel.

RULLSNÄCKA, f. 1. Ett släkte af de Kamgälad snäckorna, med spetsig spira. Voluta.

RULLSTEN, m. 2. (geol.) Sten, hvars vinklar och kanter blifvit mer eller mindre afrundade genom nötning emot andra stenar.

RULLSTOCK, m. 2. Verktyg, hvarmed filt-hattar valkas.

RULLSTOL, m. 2. Stol med trissor under, och som på dessa kan skjutas eller rullas, hvar man vill.

RULLSYLTA, f. 1. Sylta af hoprullade stycken af kött och fläsk.

RULLTOBAK, m. sing. Tobak i rullar. Se *Rulle*, 4.

RULLVAGN, m. 2. Se *Björn*, 5.

RULLVALS, m. 2. Se *Rulle*, 1.

RULTA, f. 1. (fam.) Kort, tjock och tungrodd kvinna.

RULTA, v. n. 1. (fam.) Hafva en tung, långsam och vaggande gång (såsom tjocka svin och ankor).

RUM, se *Rom*, m. sing.

RUM, a. 2. (gam.) Vid, rymlig. Bibehåller sig ännu i sjötermerna: *R. sjö*, öppen sjö; *r. vind*, som blåser mer än 6 streck akterligare, än den kurs man vill styra.

RUM, n. 5. 1) Utrymme. *Det tar för mycket r. Lemna r. för två rader. Lemna tillräckligt r. emellan två ting. Der är r. för tio hästar. Få r.*, hafva tillräckligt utrymme, rymmas. *Hvar skall man få r. för dem? Ta mycket r.*, skrymma. — 2) Ställe, plats. *Intaga sitt r., främsta r.-met. Ha ett r. ibland stora män*, räknas ibland dem. *Gifva, lemna r.*, lemna plats. *Ge r!* undan! ur vägen! (Fig.) *Gifva lastarenom r.*, gifva orsak till tadel. *Lemna r. för misstankar*, gifva anledning till m. *Äga r.*, inträffa, tilldraga sig. *Ett lagens, skriftens r.*, ställe i lagen, skriften. — 3) (filos.) a) Den del af rymden, som en kropp intager. *Hvarje kropp intager ett r.* — b) Den oändliga rymden. *Hvar kropp har utsträckning i r.-met.* — c) Viss del af rymden. *Ett tomt r.* — 4) Särskilt, genom väggar afskild del af ett boningshus. *R.-men i ett hus, en våning. Ett stort, vackert r. Bo i samma r. Hyra r. Taga r. på ett vårdshus.* — 5) *R.-met i ett fartyg*, dess lastrum. — 6) (bot.) Se *Rymme*.

RUMLA, v. n. 1. (fam.) Lefva i sus och dus, öfverlemna sig åt nöjen och njutningar. — *Rumlande*, n. 4.

RUMLARE, m. 5. (fam.) En, som rumlar.

RUMMEL, n. sing. (fam.) Rumlande.

RUMMEL, m. sing. Se *Rommel*.

RUMMELKURRE, m. 2. pl. — *kurrar*. (fam.) Se *Rumlare*.

RUMOR, -ör, n. 5. (af isl. *Romr*, röst; fam.) Buller, rop, gny. *Göra r. i lägret*, göra alarm.

RUMORMÄSTARE, -ör ---, m. 5. 1) Vid helsobrunnar, den person, som upphämtar vattnet ur brunnen och skänker i åt hvar och en af brunngästerna. — 2) (fam.) En, som stojar, bullrar; bullerbas.

RUMPA, f. 1. 1) (fam. och lågt) Se *Säte*, *Stuss*. — 2) (uttalas vanligen: råmpa) Svans på hundar, kattor, apor, m. fl.

RUMPA OM, v. n. 1. (sjöt.) Se *Kovända*.

RUMPKAFLE, m. 2. pl. — *kaflar*. Se *Rumpstycke*.

RUMPSKATT, m. 5. Öknamn, som folket gaf den af drottning Margareta påbjudna Boskapskatten.

RUMPSTYCKE, n. 4. Ändan af svansremmen på en betslad häst.

RUMPTROLL, n. 5. Se *Pingla*, I.

RUMPTÄNG, f. 3. pl. — *tänger*. (anat.) Den rad af ben, som slutar ryggraden och fästas vid ändan af korsbenet; bildar hos de flesta däggdjur svansen.

RUMPULL, f. sing. 1) Ull af svansen på ett får. — 3) (bot.) Örten *Eriophorum alpinum*.

RUMSKOTS, adv. (sjöt.) *Segla r.*, då vinden blåser mer än sex streck akterligare än kursen.

RUNA, f. 1. (egentl. *Run*, hemlighet) 1) (mest i plural) Högre eller hemligare kunskap; vetenskap; hvarje ovanligare färdighet, särdeles sådan, som troddes härröra från trollkunnighet. — 2) Benämning på hvarje af skriftecknen i Fornskandinavernes alfabet.

RUNALFABET, rúnalfabæt, n. 3. o. 5. Alfabet, bestående af runor.

RUND, a. 2. (af lat. *Rotundus*) 1) Cirkelformig. *Ett r-t bord. En r. plan.* — 2) Kupig, trind. *En r. knapp. R-a kinder.* — 3) (fig.) *R-a toner*, fylliga. *R. tid*, lång tid. *R-t tal*, r. *summa*, större jemn summa, helst med 0 i slutet. *R. räkning*, räkning i runda tal, i runda summor. *R. period*, afrundad.

RUND, m. 3. 1) Rund plats. — 2) Klot. *Jordens r.* — 3) Krets. *De satte sig i r.* — 4) (milit.) a) Natlig kringvandring af en trupp i fästningsort, stad o. s. v., för att efterse, att allt är i sin ordning. — b) Trupp med befäl, som visiterar vakterna. *R-en har redan gått.* — 5) (fam.) Kringvandring. *Göra en r.*

RUNDA, v. a. 1. 1) Göra rund. *R. af*, se *Afrunda*. — 2) (mål.) Ge upphöjning åt en figur, så att alla kroppsdelar och lemmar för ögat synas runda. — *R. sig*, v. r. Blifva rund. — *Rundande*, n. 4.

RUNDAKTIG, a. 2. Nästan rund.

RUNDBILD, m. 3. Se *Panorama*.

RUNDBLADIG, a. 2. Som har runda blad. *R. ört.*

RUNDBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Borste i rund form.

RUNDBREF, n. 5. Se *Cirkulär*.

RUNDBULTA, v. a. 1. (fam.) Se *Kringklappa*.

RUNDDANS, m. 2. Se *Ringdans*.

RUNDEL, m. 2. pl. *rundlar*. 1) Rund plats, rund plan; krets. — 2) Rundt fästnings- eller slottstorn.

RUNDELIG, **RUNDELIGEN**, se *Rundlig*, *Rundligen*.

RUNDGATTAD, a. 2. *R-t fartyg*, som har rund akterspegel.

RUNDHÄMMARE, m. 2. pl. — *hamrar*. Hämmare med kullrig ban.

RUNDHET, f. 3. Egenskapen att vara rund.

RUNDHUFVUD, n. 4. 1) Person med rundt hufvud. — 2) Öknamn på Presbyterianerna i England.

RUNDHUGGA, v. a. 5. (böjes som *Hugga*) Hugga något så, att det får rundning. — *Rundhuggning*, f. 2.

RUNDHULT, n. 5. (skepp.) Allmän benämning på ett fartygs master, stänger, rår, gafflar m. m.

RUNDHUS, n. 5. (skepp.) Ett på halfdäck uppbyggt rum för vakthafvande officeren.